

Hanna Wróblewska

DWIM-WA.550.2.2021.JB
Warszawa, 12 czerwca 2025 r.

**Stowarzyszenie Dziennikarzy
i Wydawców REPROPOL**
ul. Słupecka 6
02-309 Warszawa
KRS: 173840

**DECYZJA O ZMIANIE ZEZWOLENIA
NA ZBIOROWE ZARZĄDZANIE PRAWAMI AUTORSKIMI**

poprzez rozszerzenie zezwolenia o zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi do publikacji periodycznych oraz mających samodzielne znaczenie utworów składających się na zawartość publikacji periodycznych w zakresie w jakim prawa te przysługują autorom

Na wniosek Stowarzyszenia Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL z dnia 6 kwietnia 2021 r., uzupełniony pismem z dnia 8 marca 2023 r., o zmianę posiadanego zezwolenia na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, udzielonego decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 28 maja 2009 r., sygn. DP/926/09/JB i zmienionego decyzjami z dnia 5 stycznia 2021 r., sygn. DWIM-WA.550.19.2018.JB¹ oraz z dnia 14 listopada 2024 r., sygn. DPAiF-WA.550.1.2024.JB², działając na podstawie art. 7 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi (dalej „UZZ”) w zw. z art. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (dalej „pr. aut.”):

- I. Stowarzyszeniu Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL z siedzibą w Warszawie (KRS 173840) udzielam zezwolenia na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi do publikacji periodycznych oraz mających samodzielne znaczenie utworów składających się na zawartość publikacji periodycznych, w zakresie w jakim prawa te przysługują autorom.
- II. W związku z powyższym zezwoleniu nadaję następujące jednolite brzmienie:

Stowarzyszeniu Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL z siedzibą w Warszawie udziela się zezwolenia na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi do:

1) publikacji periodycznych oraz

¹ <https://bip.mkidn.gov.pl/pages/posts/decyzja-administracyjna-3439.php>

² Tekst jedn. w Biuletynie Informacji Publicznej <https://bip.mkidn.gov.pl/pages/posts/decyzja-o-rozszerzeniu-zezwozenia-na-zbiorowe-zarzadzanie-prawami-autorskimi-5168.php>

- 2) mających samodzielne znaczenie utworów składających się na zawartość publikacji periodycznych,**

na następujących polach eksploatacji:

- 1) zwielokrotnianie,**
- 2) wprowadzanie do obrotu,**
- 3) użyczenie,**
- 4) najem,**
- 5) publiczne udostępnianie utworu w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym.**

oraz udziela się zezwolenia na zbiorowe zarządzanie prawami pokrewnymi do publikacji prasowych w ramach świadczenia usług drogą elektroniczną, w zakresie w jakim prawa te przysługują wydawcom, na następujących polach eksploatacji:

- 1) zwielokrotnianie publikacji prasowej w celu korzystania z niej na polu eksploatacji, o którym mowa w pkt 2;**
- 2) publiczne udostępnianie publikacji prasowej przez usługodawcę w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niej dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.**

UZASADNIENIE

W dniu 6 kwietnia 2021 r. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL wniosło o rozszerzenie posiadanego zezwolenia na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi o zezwolenie na zbiorowe zarządzanie prawami autorów publikacji periodycznych oraz mających samodzielne znaczenie utworów składających się na zawartość publikacji periodycznych. Jego aktualne zezwolenie obejmuje bowiem te prawa jedynie w zakresie, w jakim przysługują wydawcom.

Na wniosek strony postępowanie było zawieszone w okresie 25.05.2021-02.12.2022 oraz 13.09.2024-16.04.2025.

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2022 r. do postępowania zostało dopuszczone Stowarzyszenie Autorów i Wydawców Copyright Polska w charakterze organizacji społecznej występującej na prawach strony.

W okresie zawieszenia niniejszego postępowania dotychczasowe zezwolenie Wnioskodawcy na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi zostało rozszerzone o zezwolenie na zbiorowe zarządzanie nowym prawem pokrewnym do publikacji prasowych, w zakresie w jakim prawa te przysługują wydawcom – decyzją z dnia 14 listopada 2024 r. Niniejsza decyzja uwzględnia tę zmianę.

Dnia 8 marca 2023 r. Wnioskodawca uzupełnił swój wniosek o rozszerzenie zezwolenia na zbiorowe zarządzanie przedkładając aktualny statut oraz projekt statutu i projekty regulaminów i pozostałych dokumentów, o których mowa w art. 6 ust. 3 UZZ, tj.:

- 1) projekt statutu spełniającego warunki, o których mowa w art. 12 UZZ,
- 2) projekt regulaminu repartycji określający zasady podziału przychodów z praw między uprawnionych, szczegółowe zasady wykorzystywania środków, o których mowa w art. 41 ust. 1 UZZ, oraz zasady dokonywania potrąceń z przychodów z praw,
- 3) projekt regulaminu określającego zasady dokonywania potrąceń od przychodów z praw na działalność o charakterze socjalnym, kulturalnym lub edukacyjnym,
- 4) projekt regulaminu inwestycyjnego, określającego zasady zarządzania przychodami z praw do czasu ich wypłaty uprawnionym, w tym ich inwestowania,
- 5) projekt regulaminu określającego zasady prowadzenia działalności o charakterze socjalnym, kulturalnym lub edukacyjnym,
- 6) projekt regulaminu określającego zasady i tryb rozpoznawania skarg, o których mowa w art. 94 UZZ,
- 7) projekt strategii zarządzania ryzykiem,
- 8) opis planowanego sposobu wykonywania zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

W uzasadnieniu swego wniosku Stowarzyszenie wskazało, że dokonuje podziału i wypłaty na rzecz uprawnionych wydawców części opłat, o których mowa w art. 20 i 20¹ pr. aut., pobieranych przez Stowarzyszenie Autorów i Wydawców COPYRIGHT POLSKA, które to „nigdy faktycznie nie podjęło działalności w zakresie zbiorowego zarządzania prawami wydawców prasy na żadnym z pól eksploatacji wskazanych w udzielonym tej organizacji zezwoleniu”. SDiW REPROPOL zawiera również umowy licencyjne na świadczenie usług monitoringu prasy, które obejmują zwielokrotnianie utworów a następnie ich udostępnianie w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym. Aktualnie Stowarzyszenie ma zawartych 7 takich umów.

SDiW REPROPOL wskazuje, że - jak wynika ze statutu tego stowarzyszenia - „jest organizacją zrzeszającą wydawców, w szczególności wydawców prasy, autorów utworów prasowych, w szczególności dziennikarzy oraz organizacje reprezentujące wydawców i autorów utworów prasowych”. Celem jego działalności jest m. in. ochrona praw autorów materiałów prasowych. Zrzesza już ponad 200 dziennikarzy, ale nie jest uprawniony do wykonywania zbiorowego zarządzania ich prawami na takich samych zasadach jak prawami wydawców.

Wnioskodawca podnosi, że jest organizacją zbiorowego zarządzania działającą na rzecz wydawców prasy i ochrony praw im przysługujących od 2009 r. czyli od 15 lat „w sposób prawidłowy podejmuje działania na rzecz uprawnionych, dając przy tym rękojmię wykonywania działalności z zakresu zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w sposób rzetelny i prawidłowy, bez zastrzeżeń ze strony organu nadzoru, w zgodzie współdziałając z innymi funkcjonującymi na rynku organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi”. Podnosi też, w zakresie zbiorowego zarządu prawami dziennikarzy, że „dotychczas żadna z organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi czy innych podmiotów zajmujących się zarządzaniem prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, nie podjęła się prowadzenia

działalności w tym zakresie w odniesieniu do praw dziennikarzy i innych autorów utworów prasowych” i „w tych warunkach prawa dziennikarzy i innych autorów utworów prasowych pozostają poza ochroną”. W ocenie Wnioskodawcy „zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi umożliwia natomiast uzyskanie przez uprawnionych pełnej ochrony i zabezpieczenia przysługujących im autorskich praw majątkowych” a „obróć prawami autorskimi na rynku realizowany przez samych uprawnionych nie jest bowiem objęty ochroną wymaganą dla określonych grup oraz praw im przysługujących, a także wiążących się z tym korzyści w postaci należnego wynagrodzenia autorskiego”. Wnioskodawca wskazuje, że organizacje zbiorowego zarządzania to podmioty zajmujące się ochroną praw „w sposób najbardziej pełny, konsekwentny i z korzyścią dla uprawnionych”. Organizacje te „monitorują rynek obrotu prawami autorskimi lub pokrewnymi z perspektywy ewentualnych naruszeń praw majątkowych, pełnią funkcje w zakresie poboru wynagrodzeń od podmiotów zobowiązanych należnych określonym grupom uprawnionych i ich podziale na rzecz uprawnionych”. Dbają również o to, aby obrót prawami majątkowymi był „właściwie udokumentowany, tj. aby umowy o korzystanie lub przeniesienie praw zawierane były w formie pisemnej, ułatwiającej w razie sporu dochodzenie roszczeń uprawnionych (co w przypadku licencji dorozumianych okazuje się często niezwykle trudne)”. Wnioskodawca podnosi bowiem, że w przypadkach, w których nie ma zastosowania art. 12 pr. aut. (pochodne nabycie praw do utworu przez pracodawcę, kiedy to dziennikarz lub inny autor utworu prasowego zatrudniony na umowę o pracę nie uzyskuje dodatkowego wynagrodzenia za wykonaną pracę, tj. stworzenie utworu prasowego), do przeniesienia praw lub udzielenia licencji dochodzi na podstawie umowy zawartej pomiędzy dziennikarzem lub innym autorem utworu prasowego a wydawcą. Nie zawsze jednak umowa ta przybiera formę pisemną lub chociaż dokumentową. Często zatem nawet nie dochodzi do przeniesienia lub udostępnienia praw wydawcy, a w przypadku ewentualnych sporów „przyjmuje się, że doszło do udzielenia licencji tzw. dorozumianej, a więc licencji, której udzielenie i treść wynika z czynności podjętych przez strony. W konsekwencji „wydawcy nie zawsze przysługują autorskie prawa majątkowe do utworów prasowych”. Jest to zatem sytuacja „niekorzystna dla dziennikarzy i innych autorów utworów prasowych, którzy mają ograniczoną możliwość kontrolowania czy dochodzi do bezumownego korzystania z majątkowych praw autorskich przysługującym im do stworzonych utworów prasowych oraz często nie mają wpływu na uzyskiwane z tego tytułu wynagrodzenie”. Ponadto, w takiej sytuacji „wydawcy nie dysponują całym pakietem praw, pozwalającym im na zawieranie umów licencyjnych do całości materiału stanowiącego publikacje periodyczne i dochodzenie całości roszczeń z tytułu naruszeń autorskich praw majątkowych do utworów prasowych”. W takim zakresie, w jakim wydawca nie nabył od autora autorskich praw majątkowych, „nie może on dochodzić zaspokojenia roszczeń wynikających z ich naruszenia przez użytkownika”. Wnioskodawca wskazuje, że takie sytuacje „nie są w żaden sposób monitorowane a dziennikarze i inni autorzy utworów prasowych pozostawieni są sami sobie, ponieważ żadna z organizacji zbiorowego zarządzania nie ma uprawnień do ich reprezentowania, co biorąc pod uwagę masowość korzystania z utworów prasowych, jest dla nich bardzo niekorzystne”.

Wnioskodawca podnosi, że „aktualnie tendencja kształtująca się na rynku prasy jest taka, że etatowi dziennikarze stanowią znaczącą mniejszość, a w większości dziennikarze i inni autorzy utworów prasowych pozostają poza

etatem, a więc działają w ramach samozatrudnienia lub różnych umów o współpracę” i tendencja ta będzie się prawdopodobnie tylko pogłębiać, a co za tym idzie „możliwość przeniesienia autorskich praw majątkowych na mocy art. 12 pr. aut. traci na znaczeniu i nie ma zastosowania w większości przypadków”. Wobec tego, „jeżeli „SDiW REPROPOL uzyska prawa do tych utworów prasowych, co do których dziennikarze nie przenieśli na wydawcę autorskich praw majątkowych, to będzie mogło efektywnie tymi prawami zarządzać, zawierać umowy licencyjne z użytkownikami oraz dochodzić wszelkich roszczeń z tytułu naruszenia autorskich praw majątkowych”.

Wnioskodawca dołączył dokumenty, o których mowa w art. 6 ust. 3 UZZ.

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego zważył, co następuje.

SDiW REPROPOL jest już organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do publikacji periodycznych oraz mających samodzielne znaczenie utworów składających się na zawartość publikacji periodycznych, na polach eksploatacji:

- 1) zwielokrotnianie,
- 2) wprowadzanie do obrotu,
- 3) użyczenie,
- 4) najem,
- 5) publiczne udostępnianie utworu w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym.

Aktualnie SDiW REPROPOL zarządza jednak tymi prawami tylko w zakresie, w jakim przysługują one wydawcom. Jego zezwolenie jest zatem ograniczone pod względem podmiotowym. W swoim wniosku o rozszerzenie zezwolenia SDiW REPROPOL nie wykracza poza zakres przedmiotowy już posiadanego zezwolenia. Nie ma zatem powodów, aby w niniejszej decyzji uzasadniać samą potrzebę zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do publikacji periodycznych oraz mających samodzielne znaczenie utworów składających się na zawartość publikacji periodycznych. Uzasadnienie zostanie zatem ograniczone do żądanej przez Wnioskodawcę zmiany – rozszerzenia zakresu podmiotowego posiadanego przez niego zezwolenia na zbiorowe zarządzanie.

Potrzeba zbiorowego zarządzania przysługującymi autorom prawami do publikacji periodycznych oraz mających samodzielne znaczenie utworów składających się na zawartość publikacji periodycznych wydaje się oczywista. Skoro taki zbiorowy zarząd już teraz jest wykonywany na rzecz wydawców prasy, a więc podmiotów profesjonalnych i dysponujących zasobami kadrowymi i finansowymi, tym bardziej jest zasadne jego wykonywanie na rzecz autorów, a więc gł. dziennikarzy. W dobie masowej eksploatacji utworów prasowych w Internecie, poprzez różnego rodzaju modele biznesowe i przedsiębiorstwa z siedzibami poza granicami RP, nie jest już praktycznie możliwe skuteczne egzekwowanie praw autorskich indywidualnie przez każdego dziennikarza. Jest to rola wyspecjalizowanych organizacji – organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, których zasady funkcjonowania określa ustawa

z dnia 15 czerwca 2018 r. o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi. Zatem w ocenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w przedmiotowej sprawie spełniona zostaje ustawowa przesłanka udzielenia zezwolenia, tj. zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 UZZ Wnioskodawca należycie wykazał „potrzebę zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi odrębnie dla każdego pola eksploatacji objętego wnioskiem”.

Jak wynika z publicznie dostępnego na stronach internetowych Wnioskodawcy jego sprawozdania z działalności za rok 2023 zrzeszał on na koniec tego roku sprawozdawczego prawie 250 dziennikarzy (str. 5 spr.). Należy zatem uznać, że spełnia warunek, o którym mowa w art. 6 ust. 2 UZZ, tj. jest stowarzyszeniem zrzeszającym wymienione w tym przepisie kategorie uprawnionych.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 UZZ wnioskujący o udzielenie zezwolenia na zbiorowe zarządzanie lub jego rozszerzenie (art. 11 UZZ) powinien dołączyć do wniosku następujące dokumenty:

- 1) statut stowarzyszenia oraz projekt statutu spełniający warunki, o których mowa w art. 12 UZZ,
- 2) projekty regulaminów, o których mowa w art. 19 pkt 4-8 UZZ,
- 3) projekt strategii, o której mowa w art. 19 pkt 9 UZZ,
- 4) opis planowanego sposobu wykonywania zbiorowego zarządzania, wraz ze wskazaniem okoliczności, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 UZZ.

Wnioskodawca powyższe dokumenty dołączył do wniosku – stanowią one załączniki nr 1-10 do pisma z dnia 8 marca 2023 r.

Statut Stowarzyszenia już w obowiązującym brzmieniu uwzględnia autorów jako członków. Wśród celów Stowarzyszenia wymienia czynności z zakresu zbiorowego zarządzania bez rozróżniania, czy chodzi o prawa wydawców czy prawa dziennikarzy. Jako członków wymienia autorów utworów prasowych, którzy posiadają udokumentowany dorobek w tym zakresie, a także ich spadkobierców. W obradach walnego zebrania członków autorzy i wydawcy są podzieleni na dwie grupy, z których każda rekomenduje wyznaczoną zapisami w statucie liczbę osób do zarządu i komisji rewizyjnej.

Załączony przez Wnioskodawcę projekt regulaminu repartycji (załącznik nr 2) przewiduje, że podstawą do dokonania wypłaty na rzecz danego uprawnionego wydawcy lub autora będzie dostarczenie przez niego „Karty wydawcy” lub „Karty autora” z informacjami koniecznymi do dokonania wypłaty (§ 4 pkt 4). Wypłata ma być dokonywana raz w roku po zakończeniu roku kalendarzowego, w którym środki zostały pobrane, nie później niż w terminie 9 miesięcy od dnia zakończenia roku obrotowego (§ 5 pkt 1). Podział środków ma następować wg algorytmów uwzględniających specyfikę rodzajów prasy oraz publikacji wykorzystywanych w usługach monitoringu prasy i usługach agencji prasowych. Podział opłat reprograficznych dla autorów ma uwzględniać w równym stopniu udział poszczególnych tytułów prasowych w całości dzielonej puli środków jak i „siłę reprograficzną” poszczególnych utworów. Dla tytułów niebędących prasą naukową ani wykorzystywaną w usługach monitoringu prasy i usługach agencji prasowych przewiduje się minimalny próg wypłaty na rzecz jednego tytułu

prasowego w wysokości 300 zł. Minimalny próg wypłaty przewiduje się także dla autorów i wyniesie on 1/20 minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ustawie o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Co istotne, wynagrodzenie z opłat naliczone w danym roku i niepodlegające wypłacie ze względu na nieprzekroczenie minimalnego progu, o którym mowa powyżej, dodawane jest w równej wysokości do wynagrodzenia wypłacanego każdemu tytułowi lub autorowi, który ten próg przekroczył (§ 12). Przychody z tytułu udzielonych przez Stowarzyszenie licencji będą natomiast dzielone na podstawie faktycznego zakresu korzystania z utworów przez danego użytkownika, określanego na podstawie dostarczonych przez niego raportów (§ 14). Potrącenia na pokrycie kosztów zbiorowego zarządzania mają być „uzasadnione i udokumentowane” (§ 17 ust. 2 i 8). W przypadku opłat kompensacyjnych mają być określane corocznie uchwałami zarządu, przy czym nie mogą przekroczyć 45% kwoty przeznaczonej do podziału (§ 19). W przypadku wpływów z licencji koszty określono ryczałtowo na 20% (§ 20). Wynagrodzenia niewypłacone, o których mowa w art. 41 UZZ, mają być przekazywane do wtórnej repartycji w kolejnym roku obrotowym, a jeżeli uprawniony został zidentyfikowany mogą być także ew. wypłacone po upływie terminu przedawnienia. Na działalność statutową będą przeznaczane tylko te środki, których uprawniony się zrzekł (§ 21). Powyższe pozwala uznać, że omawiany projekt regulaminu spełnia wymogi określone w art. 19 pkt 4 UZZ.

Załączony projekt regulaminu określającego zasady dokonywania potrąceń od przychodów z praw na działalność o charakterze socjalnym, kulturalnym lub edukacyjnym (załącznik nr 3) przewiduje, że potrącenia te będą fakultatywne, tj. zależne od decyzji zarządu. Ich wysokość ma określać uchwała zarządu, ale tylko do 10% rocznych przychodów z praw (§ 3 ust. 1). Środki niewykorzystane w danym roku kalendarzowym będą przechodziły na rok następny (§ 3 ust. 4). Administrować nimi będzie zarząd Stowarzyszenia lub osoba wskazana jego uchwałą. Zarząd ma przedstawiać corocznie Walnemu Zebraniu Członków sprawozdanie z gospodarowania tymi środkami, z uwzględnieniem informacji o liczbie osób korzystających z poszczególnych rodzajów świadczeń i innych wydatkach (§ 4).

Załączony projekt regulaminu inwestycyjnego (załącznik nr 4) przewiduje, że przychody z praw do czasu ich wypłaty uprawnionym mogą być przechowywane lub lokowane na rachunkach bankowych lub inwestowane w skarbowe papiery wartościowe lub obligacje jednostek samorządu terytorialnego (§ 3). Kluczowe decyzje inwestycyjne ma podejmować zarząd (§ 4 ust. 1), zaś kwestie mniejszej wagi, niezastrzeżone innym organom – Komitet Inwestycyjny, składający się z prezesa zarządu i jednego członka zarządu wybranego uchwałą zarządu (§ 4 ust. 4). Każdorazowej zgody zarządu Stowarzyszenia, wyrażonej w formie uchwały podjętej zwykłą większością głosów, będzie wymagać zakup i sprzedaż skarbowych papierów wartościowych lub obligacji emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, zawarcie jednorazowej umowy rachunku bankowego w zakresie utworzenia lokaty w kwocie przekraczającej 1 milion złotych, jak i rozwiązanie jej przed upływem oznaczonego terminu.

Załączony projekt regulaminu prowadzenia działalności o charakterze kulturalnym lub edukacyjnym (załącznik nr 5) przewiduje, że środki na ten cel będą gromadzone w osobnym funduszu, zarządzanym przez zarząd na podstawie

przygotowanego przez niego rocznego planu przychodów i wydatków (§ 4 ust. 1). Beneficjentami świadczeń będą mogli być uprawnieni, których prawami będzie zarządzać Wnioskodawca, ale też inne osoby (§ 5 ust. 1). Świadczenia z funduszu mają być przyznawane na wniosek i mieć charakter uznaniowy (§ 5 ust. 2). Odmowa przyznania świadczenia będzie mogła być zaskarżona w postępowaniu wewnętrznym (§ 6 ust. 9). Beneficjent będzie obowiązany do złożenia sprawozdania z wykorzystania tych świadczeń (§ 7). Brak złożenia takiego sprawozdania będzie skutkował pozbawieniem danego beneficjenta prawa do korzystania ze środków funduszu przez okres 3 lat, a w przypadku przedłożenia sfałszowanego dokumentu przez okres 5 lat (§ 8 ust. 1), jak też powstaniem obowiązku zwrotu tych środków (§ 8 ust. 2).

Załączony projekt regulaminu rozpoznawania skarg, o których mowa w art. 94 UZZ (załącznik nr 6) przewiduje, że skargi te będzie rozpatrywał zarząd „rzetelnie i bez zbędnej zwłoki” (§ 3 i 4 ust. 1). Odwołania od rozstrzygnięć zarządu będzie rozpatrywać Walne Zebranie Członków (§ 4 ust. 2). Zarząd wyznaczy osobę odpowiedzialną za koordynowanie postępowań dotyczących skarg oraz prowadzenie ich rejestru (§ 4 ust. 3). Stowarzyszenie będzie ponosić koszty związane z rozpoznawaniem skarg i odwołań (§ 4 ust. 7) oraz prowadzić rejestr skarg (§ 9). Skargi, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, mają być rozpatrzone i załatwione bez zbędnej zwłoki. Skargi wymagające przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego powinny być rozpatrzone i załatwione najpóźniej w terminie jednego miesiąca. W razie niemożności załatwienia skargi w powyższych terminach należy niezwłocznie zawiadomić skarżącego o podjętych czynnościach w celu rozpatrzenia skargi oraz o przewidywanym terminie jej załatwienia (§ 10).

Należy zatem przyjąć, że Wnioskodawca spełnił wymóg dołączenia do wniosku regulaminów, o których mowa w art. 19 pkt 5-8 UZZ.

Załączony projekt strategii zarządzania ryzykiem (załącznik nr 7) za najbardziej znaczące uznaje „ryzyko regulacyjne”, ale „identyfikuje w swojej działalności również inne rodzaje ryzyka takie jak: ryzyko rynkowe, ryzyko operacyjne, ryzyko braku zgodności, ryzyko koncentracji zaangażowań, ryzyko warunków skrajnych” (§ 3). Celem nadrzędnym w zakresie zarządzania ryzykiem ma być „utrzymanie narażenia Stowarzyszenia na ryzyko na bezpiecznym dla działania i rozwoju Stowarzyszenia poziomie, przy utrzymaniu 20-30% odpisu przychodów z opłat na koszty podziału i wypłaty z pobranych opłat, tj. utrzymanie poziomu rocznej straty netto przy zrównoważonym przychodzie z opłat” (§ 4 ust. 3). W Stowarzyszeniu prowadzony ma być „proces identyfikacji, pomiaru, limitowania, raportowania i kontroli podejmowanego ryzyka”. W tym celu Stowarzyszenie „dokonuje analizy podstawowych wartości mierników charakterystycznych dla poszczególnych rodzajów ryzyka istotnego”. Za prawidłową realizację tych zadań ma odpowiadać zarząd Stowarzyszenia. Do jego głównych zadań w tym zakresie ma należeć „dostarczanie informacji na temat ryzyka i jego profilu, stosowanie działań profilaktycznych redukujących ryzyko i jego skutki, monitorowanie dopuszczalnego poziomu ryzyka, limitowanie i kontrolę ryzyka” (§ 5-7). W procesie zarządzania ryzykiem mają uczestniczyć wszyscy pracownicy Stowarzyszenia, a w szczególności zarząd, komisja rewizyjna oraz Komitet Inwestycyjny, o którym mowa w Regulaminie inwestycyjnym (§ 9).

Ocena ryzyka ma polegać na „oszacowaniu prawdopodobieństwa i wielkości przyszłych strat z tytułu zagrożeń” (§ 17). Ogólny poziom ryzyka finansowego w Stowarzyszeniu określono na 10 tys. zł. „maksymalnej wysokości rocznych strat z tytułu zdarzeń ryzyka” (§ 18 ust. 3 pkt a).

Należy zatem przyjąć, że Wnioskodawca spełnił wymóg dołączenia do wniosku projektu strategii zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 19 pkt 9 UZZ.

Załączony opis planowanego sposobu wykonywania zbiorowego zarządzania (załącznik nr 8) jest zgodny z opisem zawartym w treści samego wniosku, aczkolwiek w części dotyczącej zarządzania nowym prawem pokrewnym do publikacji prasowej pozostaje poza zakresem niniejszej decyzji. Podział opłat kompensacyjnych dla autorów będzie dokonywany na podstawie „uczestnictwa w obrocie intelektualnym w ramach działalności twórczej w zakresie prasy oraz siły reprograficznej autorów prasowych, których utwory ukazały się w danym roku”. Zarówno przypisanie poszczególnych autorów do grupy uprawnionych do udziału w opłacie, jak i wysokość przydzielonej opłaty dla danego autora będą określane w drodze badań dotyczących zakresu wykorzystania ich utworów w ramach dozwolonego użytku prywatnego. Stowarzyszenie będzie uwzględniać „siłę reprograficzną” tytułu prasowego, w którym autor publikuje, jak i „siłę reprograficzną” utworów danego autora, szacowanej przy użyciu różnych badań i technik statystycznych. Wnioskodawca będzie aktualizował bazę autorów prasy na podstawie „informacji od uprawnionych autorów oraz wydawców, a także na podstawie raportów podmiotów monitorujących prasę i innych źródeł”. Wnioskodawca podzieli opłatę na uprawnionych autorów „w taki sposób, że jedna jej część będzie wynikać z siły reprograficznej tytułów prasowych, w których publikowane są teksty autora, zaś druga jej część będzie wynikać z badań siły reprograficznej utworów prasowych”. W Regulaminie repartycji będzie określony minimalny próg wypłaty na rzecz jednego autora „na poziomie uwzględniającym koszty i racjonalność ekonomiczną tej operacji”. Odwołania autorów nieuwzględnionych w podziale będą opiniowane przez specjalną komisję i w przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez zarząd Stowarzyszenia - rozliczane z funduszu korekt i odwołań. Stowarzyszenie będzie upowszechniać wiedzę o funkcjonowaniu praw autorskich i pokrewnych promując „ideę korzystania z przychodów z praw w szerokich kręgach twórców prasowych, jednocześnie promując współczesne sposoby wynagradzania i opłacania praw autorskich wszystkich grup twórców i artystów sektora kreatywnego”. Kwoty postawione do wypłaty na rzecz autorów będą, podobnie jak w przypadku wypłat dla wydawców, pomniejszane o potrącenie na pokrycie kosztów zbiorowego zarządzania. Wypłata opłaty reprograficznej zostanie zrealizowana na rachunki tych autorów, którzy złożą oświadczenia zawierające dane osobowe umożliwiające wypłatę. Nieodebrane przez autorów kwoty zostaną zachowane na poczet wypłat na rzecz uprawnionych przez okres 6 lat. Wypłaty z tytułu licencji będą dystrybuowane pomiędzy uprawnionych, którzy powierzą Wnioskodawcy swoje prawa autorskie w zbiorowe zarządzanie. Nie będą natomiast dystrybuowane pomiędzy autorów, którzy skutecznie przenieśli te prawa na wydawców. Autor lub jego następca prawny, powierzając prawa, będzie wskazywał wydawców i tytuły publikacji oraz pola eksploatacji, na których wykorzystane były jego utwory w danym roku. Po weryfikacji tych informacji z informacjami z własnej bazy aktualizowanej na

podstawie danych pochodzących od wydawców, raportów firm świadczących usługi monitoringu prasy oraz danych od innych użytkowników końcowych, Wnioskodawca pobierze od zobowiązanych kwoty należne tym autorom. Należności będzie naliczał w okresie miesięcznym, a wypłata realizowana będzie po osiągnięciu w danym roku obrotowym przez autora określonego w regulaminie repartycji progu kwotowego.

W zakresie rękojmi należytego wykonywania zbiorowego zarządzania Wnioskodawca wskazuje, że „od dziesięciu lat dokonuje repartycji opłaty reprograficznej z tytułu rekompensaty wynikającej z prawa dozwolonego użytku pomiędzy wszystkich wydawców prasy”. W roku 2022 rozliczył tę opłatę w wysokości 5,7 mln zł. na rzecz 2655 wydawców 6220 tytułów prasowych. Na koniec roku 2022 wypłacił 76,92% kwoty postawionej do wypłaty za rok 2021 oraz kwotę 456,9 tys. zł. z tytułu opłat niepodjętych przez uprawnionych w latach 2015 –2020. Po zawarciu w 2021 roku ugód i umów z największymi na rynku podmiotami świadczącymi usługi monitoringu prasy organizuje pobór opłat licencyjnych z tytułu praw autorskich 77 wydawców prasy na podstawie umów o powierzeniu ich praw Stowarzyszeniu oraz rozlicza opłaty licencyjne z tytułu wykorzystania praw autorskich związanych z 454 tytułami prasowymi. Podnosi, że współpracuje z siedmioma podmiotami świadczącymi usługi monitoringu prasy, z zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania (PMG, NLA) oraz ma wieloletnią ramową umowę licencyjną z Komisją Europejską. Jego doświadczenie daje zatem rękojmię należytego wykonywania zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Stowarzyszenie posiada możliwości techniczne i organizacyjne gwarantujące samodzielne i prawidłowe wykonywanie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, dysponuje odpowiednim lokalem, wyposażeniem technicznym, narzędziami informatycznymi, dokumentacją ustalającą podział zadań i procedurami wewnętrznymi, jak i zdolnością powiększenia skali operacji na rzecz uprawnionych. Pracuje nad rozwojem własnego dedykowanego programu informatycznego obsługującego podział opłat kompensacyjnych i wynagrodzeń licencyjnych. Zatrudnia osoby, których kwalifikacje gwarantują prawidłową prawną i rachunkową obsługę prowadzonej działalności w zakresie zbiorowego zarządzania. W zarządzie Stowarzyszenia zasiadają osoby związane z rynkiem prasowym, zatrudnione na stanowiskach kierowniczych w wydawnictwach prasowych oraz prawnicy, którzy organizują prace Stowarzyszenia. Dodatkowo współpracuje z renomowanymi kancelariami prawnymi specjalizującymi się w prawie autorskim. Dysponuje środkami finansowymi w wysokości gwarantującej prawidłowe wykonywanie zbiorowego zarządzania - posiada środki pozwalające na „bezpieczne prowadzenie od 10 lat prawidłowych rozliczeń z uprawnionymi w ramach wykonywania dotychczasowego zakresu zezwolenia”.

W sprawie nie ma zastosowania art. 7 ust. 2 UZZ, gdyż wg wiedzy organu żadna z istniejących na dzień wydania niniejszej decyzji organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi nie wykonuje zbiorowego zarządzania w sposób, który pozostawałby w kolizji z wykonywaniem zbiorowego zarządzania przez Stowarzyszenie zgodnie z niniejszym wnioskiem.

Uwzględniając powyższe należy stwierdzić, że Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL, funkcjonujące w systemie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi od 2009 r., daje rękojmię należytego wykonywania

zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do publikacji periodycznych oraz mających samodzielne znaczenie utworów składających się na zawartość publikacji periodycznych, na pięciu wymienionych w decyzji polach eksploatacji – także w zakresie praw przysługujących autorom i ich następcom prawnym innym niż wydawcy. Stowarzyszenie przedłożyło wraz z wnioskiem o rozszerzenie zezwolenia wszystkie wymagane przez ustawę dokumenty. Jako już działająca organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi wydawców spełnia kryteria, wymagane przez art. 6 ust. 2 UZZ. Zrzesza też „istotną liczbę uprawnionych w zakresie objętym wnioskiem o udzielenie zezwolenia, biorąc pod uwagę ogólną liczbę uprawnionych danej kategorii”, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 UZZ. Od wielu lat zarządza prawami autorskimi należącymi do wydawców prasowych - dokonuje podziału i wypłaty opłat kompensacyjnych, o których mowa w art. 20 pr. aut., udziela też licencji na wykorzystywanie publikacji prasowych w ramach świadczenia usług monitoringu mediów. W ocenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dysponuje zatem zasobami organizacyjnymi i kadrowymi oraz wiedzą i doświadczeniem, aby należycie zarządzać prawami autorskimi należącymi do autorów.

Od strony redakcyjnej rozszerzenie zezwolenia następuje poprzez usunięcie wyrazów „w zakresie w jakim prawa te przysługują wydawcom” w części dotyczącej praw autorskich. Tym samym Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL uzyskuje zezwolenie na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi do publikacji periodycznych oraz mających samodzielne znaczenie utworów składających się na zawartość publikacji periodycznych bez ograniczeń podmiotowych, tj. bez względu na to, komu w danym momencie te prawa przysługują.

Wobec powyższego Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego rozstrzygnął jak na wstępie.

Pouczenie

Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 129 § 2 kpa strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Wniosek taki winien zostać złożony na adres: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Departament Prawa Autorskiego i Filmu, ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, 00-071 Warszawa. Na niniejszą decyzję strona może także wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie bez korzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm., zwanej dalej PPSA)). Przy wniesieniu skargi ten, kto ją wnosi, obowiązany jest do uiszczenia opłaty sądowej. Opłatę sądową uiszcza się gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego lub na rachunek bankowy właściwego sądu (art. 214 § 1 w związku z art. 219 PPSA). W niniejszej sprawie będzie to wpis stały w wysokości 200 zł (art. 230 PPSA w związku z art. 233 tej ustawy oraz w związku z § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 535)). Przy uiszczeniu opłaty – zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu – należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych (§ 5 ust. 1 rozporządzenia). Sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie zostanie uiszczona należna opłata. Nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych strona, której przyznane zostało prawo pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy) w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy może być przyznane w zakresie całkowitym lub częściowym. Szczegółowe zasady ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz zasady przyznawania pomocy prawnej określone zostały w dziale V rozdziale 3 oddziale 2 PPSA. W trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się

prawa do wniesienia wniosku wobec Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Z dniem doręczenia Ministrowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna, prawomocna i podlega wykonaniu.

Z up.

Maciej Wróbel

Otrzymują:

- 1) Stowarzyszenie Autorów i Wydawców REPROPOL – strona postępowania,
- 2) Stowarzyszenie Autorów i wydawców Copyright Polska – uczestnik na prawach strony,
- 3) 2 egz. a/a.